

Křest je Boží milost

Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni, praví Panovník Hospodin. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich. Budete mým lidem a já vám budu Bohem.
Ezechiel 36,25-28

Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi; obnovte se duchovním smýšlením; oblecté nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy. A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení.
Efezkým 4,22-24.30

Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch.
Jan 3,3-6

Se křtem je to zvláštní. Malé miminko je přiřčeno k Božímu lidu bez svého přičinění. Dítě je přineseno, nebo přivedeno ke křtu třeba některým z rodičů, prarodičů. Zato dospělý člověk musí vykávat své značné přání a touhu po křtu, aktivitu v poznávání Bible a praktické víry. Tedy dělat si čas na setkávání s farářkou a o víře, Bibli, o Bohu se učit, přemýšlet nad ním, zkoušet se modlit, zkoušet si sama číst v Bibli atd. Zdá se, že je to výhradní rozhodnutí člověka. A přece 1. čtení ze Starého Zákona nám krásným způsobem vyjadřuje, že ať jsme malí či velcí, **křest je milostí Boží**. Je to Bůh, který jedná.

Kdysi Izrael otročil v Egyptě. Bůh ho z otroctví vysvobodil, vyvedl z nesvobody do země zaslíbené. Ten přechod Rudého moře a Jordánu je předobrazem našeho křtu. Také Jan Křtitel používá symbolické obmytí od hříchu a k vyjití do nového života. Tento křest také prožil Ježíš.

Křest zakládá obnovení vztahu mezi Bohem a člověkem, na kterém Pánu Bohu tak záleží, protože pro něj jsme vlastně stvořeni. Pro toto nové přátelství, bratrství a sestersství, jsme pokropeni čistou vodou a očištěni od hříchu; právě toho, který nás od Boha oddělil. Tedy ne v první řadě od našich poklesků, ty nás sice zajisté od Pána Boha vzdalují, ale když jsou doznány a napravovány, spíše plní to, že se pak k Pánu Bohu znovu přibližujeme, jsme mu vděční, že nám je odpustil.

Křtem Pán Bůh smazává naši stále se rodící touhu, které my lidé opakovaně propadáme, totiž touhu žít svůj život bez Boha. To je náš základní hřích. Žít si jako že nikdo takový není. Při dnešní sváteční bohoslužbě si máme všichni, pokřtění i nepokřtění, uvědomit, že to Pán Bůh smáčí vodou a očišťuje nás od tohoto základního selhávání, abychom dokázali jít takovou životní cestou, která nás dovede až do cíle – do života věčného.

Znovu si připomeňme, že nejde jen o očištění, umytí, ale jde o celkovou naši přeměnu, získat nové srdce, které nastartuje nově náš život. Můžeme si udělat jasnou představu, vždyť dnešní medicína je na takové úrovni, že nemocné srdce, dokáže vyměnit novým transplantovaným od vhodného dárce. Naše nemocné srdce je vyměňováno transplantací za nové od vhodného dárce, a tím je Ježíš Kristus. Je to taková vnitřní (i vnější) obnova. A tak je naše srdce znovu schopné okysličovat naše vztahy a rozvádět potřebné živiny do celého našeho těla i těla církve (do našeho života, do života církve). Duch Kristův okysličuje, uzdravuje naše životy tak, že jsme schopni jednat podle Boží vůle, jeho řádů a poneseme ovoce dobrých skutků.

Říkala jsem, že Pánu Bohu záleží přednostně na tom, abychom s ním žili ve vztahu, říkáme v obecnství (od toho náboženská obec). Pro toto obecnství nás stvořil, a proto nám milostivě dovoluje se k němu navracet a být s ním. Děkujeme za to, Otče náš, že dnes přizveš Lucii, Leontýnku a Laurinku do své Boží rodiny při křtu, který tu za okamžik prožijeme.

K obětování: Každý, kdo se k Ježíši přizná před lidmi, k tomu se i on - Syn člověka přizná před Božími anděly. Kdo však Ježíše před lidmi zapře, bude zapřen před Božími anděly. Když vás povedou do synagóg a před úřady a soudy, nedělejte si starosti, jak a čím se budete hájit nebo co řeknete. Vždyť Duch svatý vás v té hodině naučí, co je třeba říci.“ Lukáš 12,8-9.11-12

Přímluvy:

Za patriarchu zpívanou

Václav Mikulecký – narození 25.9.1921

Obnovení kostela v Mirovicích (28.9.) – prosba o pomoc při stavební rekonstrukci objektu v Modřanech a obnově duchovního života tamní náboženské obce

Prosíme za Lucii, Leontýnku a Laurinku, aby pro ně křest byl počátkem cesty, kterou povedeš ty sám, Bože. Prosíme, aby se dětem dostávalo od rodičů dobrého příkladu života a od tebe daru víry. Prosíme za snoubence, chystající se vykročit do svátosti manželství, a tak na novou společnou cestu životem.

Církev je společenstvím ospravedlněných hříšníků, kteří se od ostatních liší jen tím, že v setkání s Kristem svůj hřích poznali, přijali odpuštění a nyní proti hříchu statečně zápasí.